

Ook voor Gerard Droste 'valt de tied', hij stopt als schrijver

Gerard Droste kan verlangen naar de rust van vroeger. Het is een van de thema's in *Verweern*, de gedichtenbundel die is geschreven in het Manders-Geesters dialect, de taal van zijn jeugd. Meer werken komen er niet. Droste is gestopt met schrijven.

Tom van den Berg

Tubbergen

„Of er een boodschap in dit boek zit?” Gerard Droste (83) herhaalt de vraag in zijn woning in Tubbergen. Het blijft een tijdje stil. „Dat het leven echt de moeite waard is”, zegt hij. „Je moet het leven alleen niet te zwaar opvatten, je moet proberen er met een humoristische blik naar te kijken.” Dan serieuzer: „De boodschap en de rode draad in de gedichten gaan erover dat bepaalde zaken altijd weer terugkeren. Na de Tweede Wereldoorlog zeiden de mensen: dit nooit meer. Ja, dat had je gedacht. Ook nu is er nog altijd oorlog, denk aan de strijd in Oekraïne. Het leven is een herhaling.”

Periode van 75 jaar

Droste neemt de lezer mee door een mensenleven over een periode van zo'n 75 jaar. Hij stipt ook opvallende verschillen aan, de rust van weleer tegenover het altijd en overal in de weer zijn met de mobiele telefoon tegenwoordig. „Op straat zei je vroeger tegen iedereen die je tegenkwam 'goedendag', nu zit iedereen te tikken op dat ding. Of neem een wachtkamer in het ziekenhuis: mensen praten niet meer met elkaar, ze staren allemaal naar dat schermje van hun telefoon.”

Van zijn jeugd in Mander herinnert Droste zich dat slechts twee inwo-

▲ Gerard Droste (83) uit Tubbergen schreef nog één keer een gedichtenbundel in de streektaal: *Verweern*.

FOTO ROBIN HILBERINK

Op straat zei je vroeger tegen iedereen 'goedendag', nu tikken ze op dat ding

– Gerard Droste

ners over een telefoon beschikken, onder wie de opa van horecaondernemer Martin Bels. „En bij Trui konden mensen bellen, dat kostte 35 cent. Kregen ze koffie toe. Bellen deden ze alleen bij noodgevallen. Moet je nu zien.”

Mijmeren en nadenken

Droste die tot aan zijn pensioen als docent wiskunde heeft gewerkt aan het Pius X College in Almelo, koestert de taal waarmee hij is opgegroeid, het 'wat ruige dialect' uit Mander en Geesteren. Die taal past goed bij de humor in het boek, bij de weemoed en melancholie in sommige teksten. Ja, zelfs voor verlangen en liefde zijn er passende woorden. En Droste laat mensen mijmeren en nadenken, iets dat hij ook hoopt bereiken. Neem bijvoorbeeld het relativerende *'Tied valt'* (zie kader).

Met de gedichtenbundel zet Droste een punt achter zijn activiteiten als

schrijver. De in Mander geboren en getogen Droste heeft verschillende boeken op zijn naam staan, waaronder de Twentse dichtbundel *Oetzicht*, de thriller *Kilte in het dal van de Mosbeek* en de roman *Lecht in 'n tweedonker*. Daarnaast schreef hij tijdenlang een column voor het huis-aan-huisblad *Op en Rond de Essen*.

„Ja, dit is mijn laatste boek. Ik stop helemaal met schrijven. Ik wil mijn tijd nu aan andere dingen besteden”, legt hij uit. „Ik vind het bijvoorbeeld leuk om achter de computer te zitten om foto's te bewerken. En ik wil oude 8 millimeterfilms gaan verbeteren op de pc. Dat neemt allemaal tijd in beslag. En ik ben natuurlijk niet meer de jongste.”

■ *Verweern* kost 15 euro en is onder meer te koop bij De Secretaresse aan de Grotestraat in Tubbergen. Goaitsen van der Vliet uit Enschede heeft de lay-out verzorgd.

Tied valt

Vuurzichtig, umzicht-
tig, gängelt we rond.
Zeukn.

Vaste grond.

Mangs sloa'j of, doo'j
n paar tred.

Wat zoo mooi greun
leek, is nen zoompi-
gen akker.

Verweern.

Zoo at nen boom
de blear lat valn,
verlop n meanske-
levn.

Tied valt.

Nich te keern.